

Znaki i przepowiednie nadchodzącego końca świata

Armoryka

**Znaki i przepowiednie
nadchodzącego końca świata**

Znaki i przepowiednie nadchodzącego końca świata

zebrał i opracował Andrzej Sarwa

**Armoryka
Sandomierz 2010**

*Seria: WIERZENIA, TRADYCJE, MITY, LEGENDY I BAŚNIE,
NARODÓW ŚWIATA, Nr 5*

Redaktor serii: Andrzej Sarwa

Redaktor tomu: Władysław Kot

Projekt okładki i opracowanie graficzne: Juliusz Susak

Na okładce: John Martin (1789–1854), *Pandemonium* (1841) – fragment, Luwr (licencja: *public domaine*),
źródło: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:John_Martin_Le_Pandemonium_Louvre.JPG

Copyright © 2010 by Wydawnictwo „Armoryka”

Wydawnictwo ARMORYKA
ul. Krucza 16
27–600 Sandomierz
tel (0–15) 833 21 41
e–mail: wydawnictwo.armoryka@interia.pl
<http://www.armoryka.strefa.pl/>

ISBN 978–83–62173–28–0

Motto:

*Czas zwycięży nad nami, wiatr rozpedzi wszystko
Aleksandry, Cezary – imperia skrwawione
Troja, Rzym niezdołyty padły w rumowisko
I nawet Anglie kiedyś będą obalone...*

Anonim

WPROWADZENIE

Nic nie jest wieczne. Wszystko co miało początek, musi mieć i koniec. Nasz świat, nasza Ziemia nie stanowią wyjątku od tej reguły. Kiedyś nastanie także i ich kres.

Kiedy jednak to nastąpi? Czy koniec świata jest bliski, czy może jeszcze bardzo odległy? Czy przed ludzkością dziesięciolecia, czy tysiąclecia istnienia? Czy potrafimy z całą pewnością podać godzinę, dzień, miesiąc, rok, w którym nastanie ów koniec?

Jest sporo osób, które uważają, że ową datę da się wyliczyć z precyzją i dokładnością. Czy rzeczywiście? Czy ludzkości kiedykolwiek przekazano aż tak dokładne wskazówki i tak ściśle dane, iż można pokusić się o precyzyjne wyznaczenie daty końca świata? Chyba jednak nie. Niemniej we wszystkich religiach – tak objawionych, jak i pogańskich mamy jasno powiedziane, iż koniec świata nastanie, a poprzedzać go będą pewne konkretne wydarzenia i znaki. Wydarzenia i znaki, które opisano w świętych księgach, objawieniach, przepowiedniach, wyroczniach...

A ponieważ wedle tych przepowiedni i znaków wyraźnie widać, iż końca świata nie można traktować jako bardzo odległej perspektywy, warto o nich opowiedzieć.

Sceptyk wszakże może zapytać: „No dobrze, ale czy jest choć jedna przepowiednia, która już się spełniła? Czy jakieś znaki wieszczące takie, czy inne wydarzenia rzeczywiście je zapowiedziały?”

Odpowiedzieć na to można: oczywiście! Takich znaków i przepowiedni, które już się wypełniły jest wiele i nie musi się ich szukać ani w świętych księgach, ani w objawieniach *stricto* religijnych. Aby nie sięgać zbyt daleko – można je odnaleźć choćby u wybitnych poetów żyjących nie tak znów dawno. Przeczytajmy choćby ten wiersz Michaiła Lermontowa

(1814–1841), wieszczący nadejście krwawej rewolucji w Rosji i chociaż w niewielu słowach, ale przecież genialnie opisujący tak wydarzenia, jak owoce i jej przywódcę:

Przepowiednia

Nadejdzie rok, rok czarny krwi, pożarów,
Gdy padnie w proch korona z głów carów,
Zapomni tłum o dawnej czci dla pana
I karmą wielu będzie krew przelana;
Gdy czystych żon przed nożem i niesławą
Zwalone w gruz już nie osłoni prawo,
Ni dzieci ich niewinnych, – gdy wśród sioła
Zarazy duch powstanie i wywoła
Z zapartych chat ukryty trwożnie lud...
I będzie żarł wnętrzności twardy głód,
I ogniem łun zapłonie każda rzeka...
Zabłyśnie wtedy władcza twarz człowieka
I poznasz go, i pojmiesz, patrząc z bliska,
Dlaczego nóż w prawicy jego błyska...
I biada ci! Twój lęk, twej widok trwogi
Zbudzi w nim, wiedz! Li tylko śmiech złowrogi;
I wszystko w okrutne i ponure,
Jak jego płaszcz i skroń wzniesiona w górę...¹

Jeszcze jaśniej można to odczytać z oryginalnego tekstu. Kto zna rosyjski, może sam się przekonać:

Предсказание

Настанет год, России черный год,
Когда царей корона упадет;
Забудет чернь к ним прежнюю любовь,
И пища многих будет смерть и кровь;
Когда детей, когда невинных жен
Низвергнутый не защитит закон;
Когда чума от смрадных, мертвых тел
Начнет бродить среди печальных сел,
Чтобы платком из хижин вызывать,
И станет глад сей бедный край терзать;
И зарево окрасит волны рек:
В тот день явится мощный человек,

1 Michał Lermontow, *Przepowiednia*, przeł. T. Stepiński, [w:] M. Lermontow, *Wiersze i poematy*, Warszawa 1980.

И ты его узнаешь – и поймешь,
Зачем в руке его булатный нож;
И горе для тебя!– твой плач, твой стон
Ему тогда покажется смешон;
И будет все ужасно, мрачно в нем,
Как плащ его с возвышенным челом.

Ale nie tylko wielcy poeci, ludzie wykształceni, czy wybitni są autorami przepowiedni, z których większość się już wypełniła, lecz i ludzie prości, analfabeci, jak choćby Mitar Tarabić (1829–1899) prosty chłop z wsi Kremna w Serbii, który doświadczał wizji proroczych. A przepowiedział on między innymi:

- zamordowanie w 1903 r. króla Aleksandra i Dragi Obrenović,
- wybuch w 1912 r. wojny na Bałkanach,
- wybuch w 1914 r. I wojny światowej,
- rozpad Cesarstwa Austro–Węgierskiego,
- zabójstwo w 1934 r. króla Aleksandra,
- wybuch II wojny światowej i rolę jaką w niej odegrać miał Josip Broz Tito,
- powstanie Izraela,
- rozpad Jugosławii.

A oto kilka oryginalnych przepowiedni owego niepiśmiennego chłopca odnoszących się do naszych czasów, cytuję za serwisem internetowym INFRA:

„...kiedy świat zacznie po drugiej wielkiej wojnie żyć w pokoju i dostatku, wszystko to będzie jak gorzka iluzja, ponieważ wielu zapomni o Bogu i będą czcili tylko swoją własną ludzką inteligencję... A czy wiesz (...), czym jest ludzka inteligencja w porównaniu z wolą i wiedzą Boga? Jest drobiną mniejszą od kropli w oceanie.

Człowiek zbuduje pudło, w którym będzie swego rodzaju przyrząd z obrazami, ale oni nie będą mogli porozumiewać się ze mną już zmarłym.

Cały świat opanuje dziwna zaraza i nikt nie będzie mógł znaleźć na nią lekarstwa. Wszyscy będą mówić: «Wiem, wiem, bo jestem uczony i mądry» – ale nikt nic nie będzie wiedział. Ludzie będą myśleli i myśleli, ale nie będą potrafili znaleźć właściwego leku, którym byłaby boska pomoc, wokół nich i w nich samych.

Człowiek uda się do innych światów i znajdzie tam martwe pustynie i wciąż, niech mu Bóg wybaczy, będzie myślał, że wie lepiej niż sam Bóg. Nie zobaczy tam nic, z wyjątkiem wiecznego spokoju Boga, ale odczuje swoim sercem i duszą ogrom piękna i mocy Boga. Ludzie będą jeździć pojazdami po Księżycu i latać do gwiazd.

Będą szukać życia, ale życia podobnego do naszego nigdzie nie znajdą. Ono tam będzie, ale oni nie będą w stanie go pojąć i rozpoznać, że to jest życie. Ten, który tam idzie, niech mu Bóg wybaczy, nie wierząc w Boga, jak przystoi honorowemu i uczciwemu człowiekowi, kiedy wróci, powie: «O, wy ludzie, którzy wymawiacie imię Boga z wątpliwością, idźcie tam, gdzie ja byłem, i wtedy zobaczycie, co znaczy boski umysł i moc».

Im więcej ludzie będą wiedzieli, tym mniej będą kochać i opiekować się innymi. Nienawiść będzie tak wielka między nimi, że będą ich bardziej obchodzić ich urzędnicy niż krewni. Człowiek będzie bardziej polegał na swoich urzędnikach niż na swoim najbliższym sąsiedzie... (...) Ci, którzy będą czytali i pisali różne księgi z liczbami, będą myśleli, że wiedzą najwięcej. Ci wyuczony ludzie pozwolą, by ich życie toczyło się zgodnie z obliczeniami. Będą żyli i czynili dokładnie tak, jak im te liczby powiedzą. Wśród tych wyuczonych ludzi znajdują się źli i dobrzy. Ci źli będą czynić zło. Zatrują powietrze i wodę i zasieją pomór na morza, rzeki i ziemię, i ludzie zaczną nagle umierać z powodu różnych dolegliwości. Ci dobrzy i mądrzy dostrzegą, że ta cała praca i wysiłki nie są warte grosza i że prowadzą do zniszczenia świata, i zamiast poszukiwać mądrości w liczbach zaczną jej szukać w medytacjach.²

Już choćby z powyższego jasno widać, że przepowiednie i prorocтва nie powstają po zaistniałych wydarzeniach, jak twierdzą ateistyczni materialści, ale przepowiadają wydarzenia na długo przedtem nim mają one miejsce. Oczywiście, odnośnie prorocत्व starotestamentowych, kiedy nie można dokładnie wyliczyć czasu powstania danej księgi, danego prorocтва, trudno wchodzić w spór ze „sceptycznymi racjonalistami”. Niemniej warto powiedzieć, że według badań przeprowadzonych przez uczonych, Biblia zawiera dwa i pół tysiąca prorocत्व, z których dosłownie, w stu procentach, spełniło się już dwa tysiące, pozostałe czekają na wypełnienie się.

Pozwolę więc sobie przytoczyć zestawienie kilkunastu z takich wypełnionych prorocत्व starotestamentowych, które sporządził Dr Hugh Ross:

2 Serwis Internetowy Grupy INFRA – <http://www.infra.org.pl/wiat-tajemnic/jasnowidze-i-prorocтва/228-prorocтва-mitara-tarabia>.

- „W jakiś czas przed rokiem 500 przed Chrystusem prorok Daniel obwieścił, że długo oczekiwany Mesjasz Izraela rozpocznie działalność publiczną w 483 lata po ogłoszeniu dekretu o odbudowie Jerozolimy (Daniel 9:25–26). Ponadto przewidział on, że Mesjasz zostanie 'zgådzony', uśmiercony, oraz że wydarzenie to będzie miało miejsce przed powtórny m zniszczeniem Jerozolimy. Istnieje bogaty materiał dowodowy wskazujący na to, że owe proroctwa zostały dokładnie wypełnione w życiu (i ukrzyżowaniu) Jezusa Chrystusa. Dekret dotyczący odbudowy Jerozolimy został wydany przez króla Persji Artakserksesa na ręce kapłana hebrajskiego Ezry w roku 458 przed Chrystusem. 483 lata później Jezus Chrystus rozpoczął nauczać publicznie w Galilei. (Należy tutaj zwrócić uwagę na to, że z powodu zmian w kalendarzu rozpoczęcie działalności Chrystusa większość historyków datuje na rok 26 n.e. Ponadto interwał czasowy od 1 roku p.n.e do 1 roku n.e. wynosi 1 rok.) Ukrzyżowanie Jezusa nastąpiło za ledwie w kilka lat później, a po kolejnych czterech dekadach, w roku 70 n.e. Jerozolima została zburzona. (*Prawdopodobieństwo przypadkowego wypełnienia pierwszych przepowiedni wynosi mniej więcej 1 do 10⁵.*)
- Mniej więcej w roku 700 p.n.e. prorok Micheasz podał nazwę wioski Betlejem jako miejsce urodzenia Mesjasza izraelskiego (Micheasz 5:1,2). Wypełnienie tego proroctwa w postaci narodzin Chrystusa jest jednym z najbardziej znanych i najpowszechniej celebrowanych faktów historycznych. (*Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10⁵.*)
- W V wieku p.n.e. prorok o imieniu Zachariasz oznajmił, że Mesjasz zostanie zdradzony za cenę niewolnika 'trzydzieści sztuk srebra', zgodnie z prawem żydowskim – jak również, że pieniądze te zostaną użyte do kupna pola cmentarnego dla biednych ludzi spoza Jerozolimy (Zachariasz 11:12–13). Zarówno Biblia jak i świeccy historycy podają, że Judasz Iskariot otrzymał trzydzieści srebrników za zdradzenie Jezusa. Wymienione źródła wskazują również na to, że pieniądze te zostały użyte do nabycia 'pola garncarza', na cmentarz dla cudzoziemców (Mateusz 27:3,10). (*Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10¹¹.*)
- Około 400 lat zanim wynaleziono ukrzyżowanie, król Dawid i prorok Zachariasz opisali śmierć Mesjasza w słowach, które w wierny sposób przedstawiają ten rodzaj egzekucji. Następnie, obaj autorzy twierdzą, że ciało zostanie przekłute, a kości nie zostaną złamane, w przeciwieństwie

do tego czego normalnie dokonywano po ukrzyżowaniu (Psalm 22 i 34:20; Zachariasz 12:10). Zarówno historycy jak i autorzy Nowego Testamentu potwierdzają wypełnienie tych przepowiedni: Jezus z Nazaretu umarł na rzymskim krzyżu, a jego niezwykle szybka śmierć wyeliminowała konieczność normalnego łamania kości. Włócznia została wbita w jego bok aby sprawdzić, czy zmarł. (*Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10¹³.*)

- Prorok Izajasz przepowiedział, że król-zdobywca imieniem Cyrus zniszczy zdawałoby się niezdojany Babilon, oraz że podporządkuje sobie Egipt wraz z większą częścią znanego podówczas świata. Ten sam człowiek, stwierdza Izajasz, pozwoli żydowskim wygnańcom powrócić wolno do ich kraju bez potrzeby zapłaty okupu (Izajasz 44:28; 45:1 i 45:13). Izajasz zapisał to proroctwo na 150 lat przed urodzeniem Cyrusa i na 180 lat zanim Cyrus dokonał wymienionych czynów (a Cyrus rzeczywiście dokonał ich wszystkich), oraz na 80 lat zanim Żydzi zostali wzięci do niewoli. (*Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10¹³.*)
- Potężny Babilon o powierzchni 196 mil kwadratowych (500 km²) był otoczony nie tylko fosą ale również podwójnymi murami obronnymi o wysokości 330 stóp (100 m) i grubości 90 stóp (27 m). Miasto bezsprzecznie uważano za miejsce nie do zdobycia, a jednak dwóch biblijnych proroków ogłosiło jego zagładę. Prorocy ci twierdzili również, że ruiny tego miasta będą unikane przez podróżnych, że miasto nie będzie już więcej zamieszkałe, oraz że jego kamienie nie zostaną nawet powtórnie użyte do budowy (Izajasz 13:17, 22 oraz Jeremiasz 51:26, 43). Ich opis jest zgodny z dobrze udokumentowaną historią tej słynnej twierdzy. (*Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10⁹.*)
- Dokładna lokalizacja i kolejność budowy dziewięciu przedmieść Jerozolimy zostały przewidziane przez Jeremiasza około 2600 lat temu. Nawiązując do tego projektu budowlanego Jeremiasz mówił o „czasach ostatecznych”, to znaczy o okresie powtórnego odrodzenia Izraela jako narodu na ziemiach Palestyny (Jeremiasz 31:38, 40). Odrodzenie to stało się faktem w roku 1948, a budowa owych dziewięciu przedmieść odbyła się dokładnie w miejscach i w kolejności przewidzianych przez proroka. (*Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10¹⁸.*)
- Prorok Mojżesz przewidział (wraz z pewnymi dodatkami dokonany przez Jeremiasza i Jezusa), że starożytny naród żydowski zostanie

dwukrotnie podbity i że za każdym razem zostanie uprowadzony do niewoli, za pierwszym razem przez Babilończyków (na okres 70 lat), a następnie przez czwarte królestwo światowe (którym, jak wiemy, był Rzym). Drugi zdobywca, jak podaje Mojżesz, miał zabrać złapanych Żydów statkami do Egiptu, sprzedając ich lub rozdając ich za darmo jako niewolników we wszystkich częściach świata. Obydwie przepowiednie zostały spełnione co do joty; pierwsza w 607 p.n.e. a druga w 70 n.e. Ów namiestnik Boga orzekł również, że Żydzi pozostaną rozproszeni po całym świecie przez wiele pokoleń, lecz nie zasymilują się z ludami innych narodów, oraz że pewnego dnia Żydzi powrócą do ziemi palestyńskiej aby powtórnie odbudować swoje państwo. (V Moj. – Księga Powtórzonego Prawa 29; Izajasz 11:11–3; Ozeasz 3:4–5; Łukasz 21:23–24). Powyższe prorocze wypowiedzi związane są z 3500-letnim okresem historii i doczekały się całkowitego wypełnienia na naszych oczach (w ciągu naszego życia). *(Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10²⁰.)*

- Jeremiasz przewidział, że żyzna i bogata w wodę ziemia Edomu (dzisiaj część Jordanii) stanie się opuszczonym i nieurodzajnym pustkowiem (Jeremiasz 49:15–20; Ezechiel 25:12–14). Jego opis dokładnie przedstawia historię tego ponurego regionu. *(Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10⁵.)*
- Jozue prorokował, że Jerycho zostanie odbudowane za sprawą jednego człowieka. Powiedział on również, że najstarszy syn owego człowieka umrze podczas rozpoczęcia budowy, a najmłodszy jego syn w umrze w chwili jej ukończenia (Jozue 6:26). Około pięciu wieków później jego przepowiednia wypełniła się poprzez życie i dzieje rodziny Chiela z Betelu (I Księga Królewska 16:33–34). *(Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10⁷.)*
- Dzień cudownego odejścia Eliasza z Ziemi został przewidziany dokładnie i jednogłośnie, według naocznych świadków przez grupę pięćdziesięciu proroków (II Księga Królewska 2:3–11). *(Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10⁹.)*
- Jachaziel prorokował, że król Jehoszafat i grupka mężczyzn zwyciężą olbrzymią, dobrze wyposażoną i wytrenowaną armię bez walki. Zgodnie z przepowiednią, król Jehoszafat ze swoimi żołnierzami był świadkiem jak jego nieprzyjaciele zostali w nadprzyrodzony sposób zgładzeni co do jednego żołnierza. *(Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10⁸.)*

- Jeden z nienazwanych proroków Boga (prawdopodobnie Szemiah) powiedział, że przyszedł król Judy o imieniu Josiah, zbierze kości wszystkich kapłanów okultyzmu króla Izraela Jeroboama ('kapłanów wysokich miejsc') i spali je na ołtarzu Jeroboama (I Księga Królów 13:2 i II Księga Królów 23:15–18). Wydarzenie to miało miejsce mniej więcej 300 lat po tym jak zostało przepowiedziane. (*Prawdopodobieństwo przypadkowego spełnienia = 1 do 10¹³.*)³

A zatem? Zatem można wierzyć, że skoro wypełniły się przytoczone wcześniej prorocтва i przepowiednie, wypełnią się też inne, również i te, które odnoszą się do czasów ostatecznych i dnia końca świata. Na początek przyjrzyjmy się temu, co na temat nadchodzącego kresu czasów naucza chrześcijaństwo. Później zajmiemy się także tym, co na ten temat mówią i inne wielkie religie, na końcu zaś zaznajomimy się z wizjami i objawieniami prywatnymi.

3 Dr Hugh Ross, *Wypełnione prorocтва: dowody na nieomyślność Biblii*, tłumaczył Piotr Nieżurawski & Jan Szoltysek, źródło: NWO – <http://newworldorder.com.pl> (grudzień 2009).

PROROCTWA I ZNAKI KOŃCA ŚWIATA W CHRZEŚCIJAŃSTWIE

Koniec świata według Biblii, świętych i Ojców Kościoła

Nauka o końcu obecnego świata, sądzie ostatecznym i wyrugowaniu zła raz na zawsze z historii człowieka jest charakterystyczna dla religii żydowskiej i chrześcijańskiej. Ojciec Aleksander Mień zauważa:

„Ani jedna starożytna religia nie dawała wiary w możliwość całkowitego i ostatecznego wykorzenia zła ze świata stworzonego, chociaż w wielu z nich wyuczalna była konieczność moralnego odrodzenia. Jedynie prorocy Starego Testamentu przepowiadali nadejście Sądu Bożego, który oczyści i przeobrazí porządek świata. Sąd ten zapoczątkowany został jeszcze w Starym Testamencie, gdy grzechy ludu Bożego pociągały za sobą odwet. Niebawem jednak ostrości nabiera on z rozpoczęciem nauczania Jezusa Chrystusa. „A sąd polega na tym, że Światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło (J 3, 19)”.

Sąd trwa do dzisiaj w skali globalnej; przepowiedziane to zostało w Ewangeliach i Apokalipsie. Czytamy, że „ludzie będą mdleć ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi” (Łk 21, 26), że pojawi się Bestia, na której głowach napisane będą imiona bluźniercze („A cała ziemia w podziwie powiodła wzrokiem za Bestią /.../ i Bestii pokłon oddali, mówiąc: Któż jest podobny do Bestii?”). Zatruta ziemia, powietrze, trzecia część oceanów świata, wyginęła trzecia część żywych stworzeń (Ap 8, 7 nn; 13, 1 nn). I Bestii dane było wszcząć walkę ze świętymi i „zwyciężyć ich”. Wszyscy krzyczą „pokój i pomyślność”, lecz nowe kataklizmy wstrząsną ziemią...

Były takie czasy, gdy o tego rodzaju prorocत्वach wypowiadano się z szyderstwem. Jednakże w naszym wieku⁴, wieku Oświęcimia i Hiroszimy, nawet ludzie dalecy od wiary, mimowolnie zaczęli mówić językiem apokaliptycznym.

Dobro i zło świata polaryzuje się, bitwa między nimi nabiera coraz bardziej zaciętego charakteru. Nikt nie może pozostać obojętny. Burze

4 Autor ma na myśli miniony wiek XX.

dziejowe to zwiastuny Sądu Ostatecznego i tak samo jak nasiona dobra, które kiełkują w ludziach, przygotowują ostateczny triumf Prawdy Bożej.”⁵

Tak więc, w miarę upływającego czasu coraz bardziej zbliżamy się ku końcowi świata, powtórnemu przyjsciu Pana Jezusa i straszemu dniowi Sądu Powszechnego i Ostatecznego.

Chociaż czas tych wydarzeń nie jest znany, ponieważ tak postanowił Pan Bóg, to jednak ujawnił On ludziom pewne znaki, jakie będą je poprzedzać. Owe znaki to: głoszenie Ewangelii na całym świecie przez długi okres, który Pismo Święte określa jako *Królestwo Chrystusa*, nawrócenie Żydów, przyjscie z nieba proroków Eliasza i Henocha⁶ celem ostatniej próby nawrócenia ludzkości, objawienie się wielu fałszywych proroków i Antychrysta, który będzie atakował Cerkiew Bożą i jej wierzących członków z bezprzykładną gwałtownością i obłędem, powszechna apostazja od wiary, trzęsienia ziemi, wojny, choroby – na niespotykaną dotąd w dziejach ludzkości skalę, dziwne znaki na niebie, poruszenie ciał niebieskich, zniszczenie świata przez ogień.

Czasy ostateczne zawsze intrygowały ludzi, sporo jest też tekstów zaliczanych do literatury pobożnościowej, a dotyczących właśnie tychże czasów. A oto jeden z nich, który prezentujemy jako przykład:

„SŁOWO ŚWIĘTEGO PROROKA IZAJASZA SYNA AMOSA

z lamentem i płaczem po objawieniu mu przez Ducha Świętego, co ma się wydarzyć w dni ostatnie (...)

Tak powiada Pan:

Słuchajcie, synowie człowieczy, i posłuchajcie słów z ust moich. Nakłońcie uszu swoich ku radom języka mego. Wy ludźmi moimi jesteście, a jam jest Pan Bóg wasz. Wykupiłem was krwią swoją z diabelskiej niewoli i nazwałem was, że synami moimi jesteście. Ale wy nie jak ojcowi służyliście, nie ulegliście mi jako Panu, lecz obcy byliście chwale mojej. I w cuda moje nie uwierzyliście a odrzuciliście wszystkie przykazania moje. Przeto będzie ręka moja na was w dni ostatnie

5 Cyt. za: A. Mień, *Sakrament słowo obrzęd. Prawosławna Służba Boża*, Łuków 1992, s. 96 – 97.

6 Niektórzy teologowie uważają, że nie będzie to Henoch, lecz Mojżesz; inni znów utożsamiają Henocha z Mojżeszem.

i wyleję na was gniew swój, i odtrącę was od serca swego. Bo ziemia napełniła się bezprawiem, zagasła pokora, a chlubą pycha stała się. Zawieść i kłamstwa was toczą, nieprawość się rozpełniła. Prawda została zgładzona, a kłamstwo spowiło ziemię. Dzieci znieważają ojców swoich, ojcowie zaś na dzieci spoglądać będą ze wstrętem. I brat brata znieawidzi, i przyjaciel przyjacielowi zazdrościć będzie. I odda matka dziecko swe na rozpustę, a dzieci przed rodzicami wstydu mieć nie będą. A nauczyciele ich obłudnicy i pijanice, a mnisi ich rozpasani w czynach i słowach. A książęta ich będą niemiłosierni, a sędziowie niesprawiedliwi. I nie będzie kto by ochronił sierotę przed ręką możnego, i zapłaczą sieroty i wdowy, bo nie masz dla nich pomocnika ni obrońcy. Bo książęta nie zapanują nad możnymi, a możni nie zaznają litości nękając ubogich. I zapagnie kobieta posiąść męczyznę, a nie męczyzna kobietę. I będą znaki na słońcu i na księżycu, i głód zapanuje we wszystkich krajach waszych. I będzie zamęt i rozpacz w narodach, i lamenty po miastach. I włożę zapalczywość do serc władców waszych i wojny wybuchną we wszystkich krańcach. I nie ustanie w walce ród z rodem, i nie przerwie walki plemię z plemieniem i miasto z miastem. Powstanie ojciec naprzeciw syna swojego z orężem, i syn na ojca swojego dobędzie miecza. Brat na brata swojego ukuje włócznię a przyjaciel na przyjaciela naszykuje strzałę. I niewolni wyszydzą wolnego, a żywy martwemu zazdrościć będzie. Biada wtedy ciężarnym i karmiącym! Sprowadzę bowiem pułki obce na ziemię waszą i będziecie powodem radości dla wrogów. Dopuszczę, by ci, co was nienawidzą, czerpali z was zyski, i ci, co nie znają Boga, by wami władali. I pohańce zniewolą córy wasze za ogrom nieprawości waszej, i dziewice wasze znieślawią. I wysługiwać się będą poganom synowie i córki wasze, a krew wasza popłynie jak woda obficie. Mężni wasi od miecza zginą, i umykać będziecie przed wrogami swymi. Uciekać zaczniecie i od strachu samego, gdy nikt was nie goni, i złękniecie się tam, gdzie nikt was nie straszy. I jeden zbrojny stu was pogoni, a przed stoma pobieży was tysiąc, bo zalegnie się strach w sercach waszych. A ciała wasze będą na strawę ptakom powietrznym i zwierzętom ziemskim, a kości obnażone na hańbę przed każdym stworzeniem. I oto miasto, co dziś żyje, jutro już puste będzie, a inne zdobyte, i zjedzą się z siedmiu miast, by zaludnić jedno.

O, biada ci, przeklęty rodzie człowieczy, bo ja do was mówiłem, a wyście mnie nie słuchali, uczyłem was, lecz wy nie zważaliście. Bo byliście niczym żmija głucha, stulająca uszy swoje, by nie słyszeć głosu zaklinaczy. Dlatego spuszcze na was rękę moją z gniewem, oblicze moje w zapalczywości okażę, a oko moje jako lew spojrzy na was srode. Odtrącę was od serca mojego, sprowadzę na was gniew swój, swoją zapalczywość na was wyleję. (...)

Pomnożyliście wszelką, obłudę i wszelką niesprawiedliwość umiłowaliście. przeto uczynię wam niebo jakby miedziane, o ziemię jakby żelazną, i nie ześle niebo rosy swojej ani ziemia nie da owocu swojego. I opustoszeje ziemia wasza,

zeschną drzewka oliwne i pola nie dadzą pokarmu. Jeśli kto wysieje sto miar zboża, to zbierze jedną. (...)

I uczynią pustym każde miasto wasze i cerkwie opustoszeją, i nie będzie komu do nich przychodzić ani nawet żebraka przy bramie cerkiewnej nie będzie. I domy wasze przeznaczę na wyniszczenie (...) Złoto zaś i srebro, i szaty bogate po drogach leżeć będą, ale nie będzie nikogo, kto by je brał czy ich dotykał bo wszyscy z głodu mrzeć będą. Krasa dziewczęca w nice się obróci. I wtedy każdy nasyci się ciałem bliskiego swego. I zjedzą ojcowie dzieci swoje, a dzieci rodziców swych nie oszczędzą, boście napełnili ziemię bezprawiem, i umiłowali nieprawość, i światłości porzucili i ciemność przyjęli, i wszystkie lata żywota swego żyliście w rozpuście, szaleństwie i śmiechu.

(...) nie będzie wtedy świątyni bez trupa ani starczy grabarzy, by pogrześć zmarłych, bo każdy chorobą tknięty będzie i smutek serca wasze ogarnie. Ześlę śmierć srogą, i cesarz nie ujmie się za ludem swoim lud za cesarzem. Nie zlituje się ojciec nad synem ani syn nad ojcem. I nie będzie u was miejsca radości, lecz płacz i lament. Wtedy (...) wszyscy wołać będą i krzyżeć: Biada nam bracia, cośmy uczynili, i oto ginimy już marnie! I nie zobaczą ust śmiejących się, lecz wzywające, ani krtani weselącej się, lecz wołającą. I nie będzie u was wtedy ani śmiechu, zabawy, ani wszelkich harców diabelskich. I nie będzie koni szybkich ani szat ozdobnych, a zaczniecie padać umierając, przyjaciel z przyjacielem a brat z bratem się obłapiając. I wtedy dziecko umrze matce na rękach, a matka skona objawszy się z córką. I będzie u was tylko jęk gorzki i od krzyku głosów waszych ziemia zadrzży, słońce ściemnieje, a księżyc przemieni się w krew (...) I wtedy Antychryst jawnie chodzić zacznie z biesami swoimi, zwodząc i gubiąc ludzi. A będzie do czasu, póki z niebios nie zstąpi Pan Bóg Sabaoth, odpłacając każdemu według uczynków jego.”⁷

A teraz przyjrzyjmy się po kolei poszczególnym znakom, które mają poprzedzić ostateczny kataklizm i zniszczenie naszej planety, a także powtórne przyjście Jezusa w chwale:

Ewangelia będzie głoszona na całym świecie⁸

Pierwszym i najważniejszym ze znaków zbliżającego się końca cza-

7 *Słowo świętego Proroka Izajasza syna Amosa*, [w:] Literatura na Świecie Nr 12/1980, s. 111 – 114 – cytowany tekst to pseudoepigraficzna wizja czasów końca świata, powstała prawdopodobnie na terenie Bułgarii po XIII wieku, tekst jest znany także z rękopisów ruskich XVI – XVIII-wiecznych.

8 *Bóg żywy. Katechizm Kościoła Prawosławnego*, Kraków 2001, s. 415.

sów, w zgodnej opinii teologów będzie głoszenie Ewangelii Jezusa wszystkim ludom na całej ziemi.

Oczywiście nie musi to oznaczać, że wszyscy się nawrócą i przyjmą Chrystusa za swego pana, istotne jest to, że każdy człowiek będzie miał szansę na poznanie Go, na usłyszenie o Nim, a to czy Ewangelię przyjmie, czy też ją odrzuci będzie jego wolnym wyborem. O tym fakcie, jako o znaku zbliżającego się końca świata wyraźnie mówi Pismo Święte:

„A ta Ewangelia o królestwie będzie głoszona po całej ziemi, na świadectwo wszystkim narodom. I wtedy nadejdzie koniec.”

(Mat 24, 14 BT⁹)

Jezus jednakże wyraźnie zaznacza, że owo głoszenie Ewangelii nie musi przynieść spodziewanego efektu:

„Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?”

(Łuk 18, 8 BT)

Żydzi nawrócą się do Chrystusa¹⁰

Drugim – chociaż niekoniecznie chronologicznie drugim – ze znaków zbliżającego się końca świata i Dnia Sądu będzie „dopełnienie liczby Izraela”, czyli uznanie przez naród żydowski Jezusa za oczekiwanego Mesjasza. Nie oznacza owo, że k a ż d y Żyd musi Jezusa uznać za Chrystusa, ale wystarczy że ucni to większa część tego narodu, że uczyni to wielka liczba Żydów. Na ów temat także znajdujemy informacje w Biblii:

„Wiele dni bowiem synowie Izraela będą bez króla i bez zwierzchnika (...). Lecz potem nawrócą się synowie Izraela i będą szukać Pana Boga swego i króla swego Dawida¹¹; z drżeniem pospieszą do Pana, do Jego dóbr u kresu dni.”

(Oz 3, 4 – 5 BT)

„Nie chcę jednak, bracia, pozostawiać was w nieświadomości co do tej tajem-

9 BT – Biblia Tysiąclecia.

10 *Bóg żywy. Katechizm Kościoła Prawosławnego...*, s. 417.

11 Czyli Mesjasza, który ma pochodzić z królewskiego rodu Dawida; z tego właśnie rodu pochodził Jezus z Nazaretu.

nicy (...) że zatwardziałość dotknęła tylko części Izraela aż do czasu, gdy wejdzie [do Kościoła] pełnia pogan. I tak cały Izrael będzie zbawiony, jak to jest napisane: przyjdzie z Syjonu wybawiciel, odwróci nieprawość od Jakuba.”

(Rzym. 11, 25–26 BT)

Powszechna apostazja ludzkości od prawdziwej wiary i pojawienie się Antychrysta¹²

Kolejnym znakiem, świadczącym, że zbliża się koniec, będzie powszechne odstępstwo ludzi od prawdziwej wiary, ukoronowane pojawieniem się Antychrysta. W tym samym czasie niepomiernie będzie wzrastać niesprawiedliwość, a także wystygnie miłość w sercach ludzkich. Chociaż ludzkość od czasu upadku Prarodzciców zawsze grzeszyła, to jednak nigdy nie aż tak i nie w taki sposób, odrzucając wszelkie pozytywne wzorce i ideały, jak to będzie miało miejsce w czasach ostatecznych. Ludzkość ulegnie zdemonizowaniu na niespotykaną dotąd skalę. Pojawi się wielu fałszywych nauczycieli religijnych propagujących pod pozorami prawdy nauki demonów. Czynić będą oni znaki i cuda kłamliwe, aby zwieść jak największą liczbę ludzi i odciągnąć ich od Boga. Wtedy też nienawiść, zadróżność, rozpusta, morderstwa, wojny będą na porządku dziennym, aż w końcu objawi się Antychryst, czyli istota ludzka całkowicie oddana złu. Prawdziwy syn Szatana, który będzie żądał aby mu oddawano cześć boską. Nastanie także wówczas czas ostatecznego wyboru – ludzie zostaną opieczętowni znakiem Szatana na czołach lub rękach i tylko ci będą pełnoprawnymi członkami tamtoczesnego społeczeństwa. Osoby wierne Bogu, które nie przyjmą diabelskiego znamienia będą prześladowane. A to co Biblia mówi na temat Antychrysta:

„Dzieci, jest już ostatnia godzina, i tak, jak słyszeliście, Antychryst nadchodzi (...)”

(1 Jan 2, 18 BT)

Będzie kłamcą i oszustem, przepelnionym demoniczną pychą:

„Któż zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto zaprzecza, że Jezus jest Mesjaszem? Ten właśnie jest Antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna.”

(1 Jan 2, 22 BT)

12 *Bóg żywy. Katechizm Kościoła Prawosławnego...*, s. 414 i 417.

„Niechaj was w żaden sposób nikt nie zwodzi, bo [dzień ten nie nadejdzie], dopóki nie przyjdzie najpierw odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia, który się sprzeciwi i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub tym, co odbiera cześć, tak że zasiądzie w świątyni Boga dowodząc, że sam jest Bogiem.”

(2 Tes. 2, 3 – 4 BT)

Nawiązując do tego Hieronimich Gabriel Hagioryta poucza:

„Zgodnie z opinia współczesnych starców i przepowiedniami świętych Ojców, mieczem zwycięstwa i samoobrony dla ostatnich chrześcijan będzie MODLITWA JEZUSOWA.¹³ Chrześcijaństwo przez krótki czas będzie prześladowane, działalność Cerkwi ograniczona, nie będzie istniała możliwość częstej spowiedzi i regularnego przyjmowania św. Eucharystii, wtedy jedynym pocieszeniem i źródłem łaski Świętego Ducha będzie modlitwa Jezusowa. Za jej pośrednictwem zjednoczymy się z Jezusem Chrystusem, Który dla swoich wiernych sług wszelkie cierpienia czasów ostatecznych uczyni znośnymi i w miarę łagodnymi.

Dlatego Bóg Najwyższy w owym trudnym okresie wielu pobożnym ludziom zesłał dar modlitwy Jezusowej. Ona im dopomoże przetrwać wszelkie próby i pokusy, i zostać wiernymi sługami Chrystusa do końca, który będzie początkiem niekończącej się wieczności.

Dlatego też poznanie i odmawianie modlitwy Jezusowej obowiązuje wszystkich chrześcijan, którym drogie i upragnione jest życie wieczne.”¹⁴

13 Jest to wielokrotne, w skupieniu, wymawianie słów: «Panie Jezu Chryste, Synu Boży, zmiłuj się nade mną grzesznym». Modlitwa Jezusowa powoduje przemianę ludzkiego serca, zbliżenie się do Boga, a nawet dar widzenia Boskiego niestworzonego światła. Hieroschimich Michał z Nowego Waalamu w Finlandii tak mówił na ten temat: „Oczywiście „Boga, w Jego istocie nikt nie widział, lecz Ten, Który jest w łonie Ojca, objawił Go.” Z Pisma Świętego wiemy, że i Cherubini, i Serafini ujrawszy Boga zakrywali swe oblicza. Człowiek może poznać jedynie Bożą chwałę, Jego niestworzone energie i nieopisane światło Taboru, które widzieli trzej wybrani Apostołowie. Światło Przemienienia Chrystusa stał się godny ujrzeć także i Motowiłow podczas rozmowy ze św. Serafimem. Jest to objawienie Świętego Ducha, Bożego Królestwa przychodzącego w chwale. Łaski tej dostąpił także św. Tychon Zadoński, zanim jeszcze został biskupem, jak również Ihumen Antoni Puliłow w swej młodości, pomijając dawnych wielkich świętych mężów, jak św. Symeon Nowy Teolog, św. Grzegorz Palamas i wielu innych. Wszyscy oni dostąpili tego wielkiego daru Bożego dzięki modlitwie Jezusowej” – cyt. za: S. Bolszakow, *Na szczytach ducha*, Hajnówka 1998, s. 30 – 31.

14 Tamże, s. 39 – 40.

Przybycie Henocha i Eliasza

Jak wiemy z Biblii, dwóch starotestamentowych proroków – Henoch i Eliasz – aż dotąd nie umarło, bowiem zostali oni w ciałach zabrani przez Boga do nieba, gdzie żyją, oczekując czasów końca, kiedy to mają wrócić na ziemię, aby po raz ostatni dać ludzkości szansę nawrócenia się i porzucenia Szatana. W czasach ostatecznych mają pojawić się w Jerozolimie, aby – przez głoszenie zbawiennych nauk – wpłynąć na ludzi, nakłaniając ich do refleksji i opamiętania, jednocześnie nawołując do nawrócenia się na drogę prawdy. To zdarzenie zapowiedział sam Jezus:

„Istotnie, Eliasz przyjdzie najpierw i naprawi wszystko...”

(Mar. 9, 11 BT)

Zdaje się owo potwierdzać także dość zagadkowy fragment Objawienia św. Apostoła Jana, w którym jest mowa o dwóch świadkach, którzy będą prorokować i nawoływać ludzi do pokuty:

„Dwom Moim świadkom dam władzę, a będą prorokować obleczeni w wory, przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni”

(Obj. 11, 3 BT)

Oczywiście Antychryst, czując się zagrożonym z ich strony, nie pozwoli, aby wywierali ów zbawienny wpływ na chrześcijan, których będą utwierdzać w wierze, dając im przykład świętego życia. Nie pozwoli, aby Henoch i Eliasz działali bezkarnie. Dlatego też zostaną oni zabici, a ich ciała leżeć będą na ulicach Jerozolimy, ale Bóg nie dopuści, by ponieśli tak sromotną klęskę:

„A po trzech i pół dniach duch życia z Boga w nich wstąpił i stanęli na nogi. A wielki strach padł na tych, co ich oglądali. Posłyszeli oni donośny głos z nieba do nich mówiący: «Wstapcie tutaj!» I w obłoku wstąpili do nieba, a ich wrogowie ich nie zobaczyli.”

(Obj. 11, 11 – 12 BT)

I wówczas już ostatecznie przebierze się miara gniewu Bożego, a ludzkość dotknie falą potwornych kataklizmów.

Niezwykłe znaki, klęski, wojny, choroby, głód, trzęsienia ziemi¹⁵

Kolejny znak zbliżającego się końca świata i paruzji Jezusa to kataklizmy na nie-spotykaną dotąd skalę, dziwne znaki na niebie, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów, nowe, nieznanie wcześniej choroby oraz nieustanne wojny, a także głód nękający znaczną część ludzkości. Będą się wówczas działy rzeczy tak niezwykle, że aż moce niebieskie będą poruszone. Co można rozumieć, iż zostanie w jakiś totalny sposób zachwiana równowaga w naturze, i to nie tylko na ziemi, ale być może i w jej najbliższym sąsiedztwie, w kosmosie.

„Będziecie słyszeć o wojnach i o pogłoskach wojennych; uważajcie, nie trwóście się tym. To musi się stać, ale to jeszcze nie koniec! Powstanie bowiem naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu. Będzie głód i zaraza, a miejscami trzęsienia ziemi. Lecz to wszystko jest dopiero początkiem boleści.”

(Mat. 24, 6 – 8 BT)

„W owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą spadać z nieba i moce niebieskie zostaną wstrząśnięte.”

(Mar. 13, 24 – 25 BT)

„Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte.”

(Łuk. 21, 25 – 26 BT)

A gdy już dopełni się miara zła, zepsucia i niegodziwości świat zostanie zniszczony przez ogień:

„A to samo słowo zabezpieczyło obecnie niebo i ziemię jako zachowane dla ognia na dzień sądu i zguby bezbożnych ludzi. (...) Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo ze świstem przemienie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną znalezione.

(2 Piotr 3, 7; 10 BT)

Wtedy objawi się Pan, aby odbyć na sąd nad narodami.

15 *Bóg żywy. Katechizm Kościoła Prawosławnego...*, s. 413.